

S. M.

Struktura kadry kierowniczej zespołów adwokackich po wyborach

---

Palestra 18/3(195), 74-75

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dy ustrojowe przy wykonywaniu zawodu adwokackiego, tak przecież odmienne od okresu sprzed 1939 r., nie usunęły bynajmniej w cień istoty i atrybutów „stanu obrończego”, nie zmieniły funkcji adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości.

Wrzesień 1939 r. uniemożliwił kontynuowanie działalności redakcyjnej stołecznej „Palestry”, a ponadto swym złowrogim cieniem zagroził wszelkim przejawom życia narodowego.

Inicjatywę wydawania ponownie własnego czasopisma adwokackiego podjęto w Polsce Ludowej. W maju 1956 r. ukazuje się pierwszy numer kwartalnika pod nazwą „Biuletyn Naczelnej Rady Adwokackiej”, noszącego charakter organu wyłączenie informacyjnego. W niecały rok później ukazał się pierwszy numer nowej edycji „Palestry”, nawiązującej już tylko z nazwy do wydawnictwa sprzed 50 lat. Samorząd adwokatury w Polsce Ludowej uzyskał dzięki własnemu czasopismu możliwość wypowiadania się o najważniejszych sprawach zawodu, rozszerzania horyzontów zainteresowań czytelników, podejmowania inicjatyw sprzyjających rozwojowi myśli prawniczej, propagowania zasad porządku prawnego i praworządności.

Czasopismo „Palestra” sprzed 50 lat powstało w innej formacji społeczno-politycznej i odbijało jak w zwierciadle „światła i cienie” ówczesnej burżuazyjnej rzeczywistości. Przypomnieć jednak o półwiecznym jubileuszu „Palestry” należało przede wszystkim dlatego, że stanowi ona fakt historyczny. Zresztą niektóre zasady działania korporacji adwokackiej i jej członków są tak stare i szacowne, jak dawna jest dążność człowieka do zwycięstwa sprawiedliwości i jego walka o praworządność w życiu publicznym i prywatnym.

S. M.

2.

Struktura kadry kierowniczej zespołów adwokackich po wyborach

Uchwałą Prezydium NRA z dnia 6 września 1973 r. zobowiązano dziekanów rad adwokackich, aby zarządzili zwołanie zebrań sprawozdawczo-wyborczych zespołów do dnia 15 października 1973 r. w celu dokonania wyboru kandydatów na kierowników i ewentualnie ich zastępców. Jednocześnie zobowiązano rady adwokackie do dokonania oceny sytuacji istniejącej w zespołach adwokackich.

W wykonaniu tego zalecenia Prezydium NRA, rady adwokackie przystąpiły do akcji wyborczej w zespołach adwokackich.

We wszystkich izbach akcja sprawozdawczo-wyborcza w zespołach oraz akcja powoływania nowych kierowników zespołów została już zakończona. Tylko w 20 zespołach nie dokonano jeszcze wyboru nowych kierowników, gdyż kadencja poprzednio urzędujących nie wygasła dotychczas.

Wszystkie rady adwokackie dokonały oceny sytuacji istniejącej w zespołach.

Dane dotyczące kierowników zespołów i ich zastępców (na obecną kadencję, tj. lata 1973—1976) przedstawiają się w poszczególnych radach adwokackich następująco:

Sredni wiek kierowników zespołów:

	1967 r.	1970 r.	1973 r.
Białystok	50	49	51
Bydgoszcz	56	58	57
Gdańsk	58	52	55
Katowice	51	50	51
Kielce	51	51	55
Koszalin	56	50	55
Kraków	54	54	57
Lublin	51	52	48
Łódź	53	54	57
Olsztyn	55	51	50
Opole	53	51	51
Poznań	53	53	58
Rzeszów	54	54	52
Szczecin	45	47	49
Warszawa	53	53	53
Wrocław	54	50	51
Zielona Góra	47	51	49

Jeśli chodzi o rotację na stanowiskach kierowników zespołów, należy stwierdzić, że 30% nowo wybranych kierowników to adwokaci, którzy przedtem kierownikami nie byli. Do tej grupy zalicza się aż 126 kierowników.

Porównując sytuację kadrową obecną z sytuacją z lat poprzednich, otrzymujemy następujący obraz:

Przynależność do organizacji politycznych kierowników zespołów:

	PZPR	SD	ZSL	bezp.	% partyjnych
1967 r.	104	49	22	295	37 %
1970 r.	106	47	23	283	38 %
1973 r.	114	38	24	256	40,7 %

Dane co do przynależności partyjnej kierowników zespołów należy zrelacjonować do liczby zespołów w poszczególnych latach, a mianowicie:

w 1967 r. — do 474 zespołów

w 1970 r. — do 461 zespołów

w 1973 r. — do 452 zespołów

Zmniejszenie się liczby zespołów adwokackich łączy się z powstawaniem Dyżurnych Punktów Pomocy Prawnej.

S.M.

3.

Z narady Prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych oraz członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy NRA

W dniu 24 listopada ub. r. odbyła się w Warszawie narada prezesów wojewódzkich komisji dyscyplinarnych oraz członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy NRA. Tematem narady była ocena działalności organów dycyplinarnych oraz zadania tych organów w zakresie profilak-